

BLOEDWRAAK VOOR RASPOETIN (MIMIS KRIMIS)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLOEDWRAAK VOOR RASPOETIN - MIMIS KRIMIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARIA HELD noemt zichzelf Mimi en is een fervent lezeres van misdaadromans, bovendien is ze amateur-detective. Is bij Eddie kind aan huis.

EDDIE MEKKES mag Mimi wel, maar is niet kapot van haar frequente bezoeken. Hij heeft juist een hoop geld in huis.

HANS BAKKER kameraad van Eddie, leeft van dag tot dag en heeft altijd affaires met vrouwen. Is zelf zeer jaloers. Maakt royaal misbruik van Eddie's goedaardigheid.

ROOS BAKKER getrouwd met Hans. Is een beetje gek op Eddie. Komt door een klein ongevalletje in grote problemen.

LISA GROOTJANS heeft zogenaamd haar man doodgeschoten. Moet doorgaan voor een rijk meisje. Hans is weg van haar.

ANTON HELD de commissaris van politie. De ex van Mimi en heeft de nodige problemen met haar.

ABEL HOORN zogenaamd Lisa's vader.

NINA verloofde van Eddie.

DECOR:

Degelijke kamer met bank, leunstoel, tafeltje, kast. De kast moet dusdanig worden geplaatst dat er een hoekje vrij blijft, waar iemand zich kan verstoppen. Daarnaast staat een middelgrote kamerplant, waarachter iemand zich kan verstoppen. Telefoon, schilderijen aan de wand. Achter een van de schilderijen bevindt zich een kluis. De kluis kan met eenvoudige middelen worden gerealiseerd. Een deurtje met een cijferknop is in principe voldoende. Ergens staat een prullenbak. Verdere inrichting naar believen. Drie deuren. Achter is de algemene opgang en de weg naar de bovenverdieping, rechts leidt naar de tuin en links gaat naar de keuken en de badkamer.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opengaat, is het toneel nog leeg. Dan komt Eddie met een pakje achter op. Hij is zeer nerveus.

EDDIE: Zo, dat stop ik hierin. *(haalt het schilderij van de wand en begint met het cijferslot van de wandkluis. Hij werpt een blik naar het publiek, gaat snel met zijn lichaam voor de kluis staan, zodat niemand kan zien, welke cijfercombinatie hij instelt. Na een paar seconden stopt hij, zuchtend)* Het nummer van het cijferslot is zo geheim dat ik het zelf soms niet meer weet. Goed, langzaam opnieuw... ik ben geboren in mei. Mei is de vijfde maand. Als je de vijf omdraait en in spiegelschrift zet, krijg je een twee. Mooi, het eerste getal is een twee. *(stelt de twee in op het cijferslot)* Ik ben gek op wortels. De wortel van zesendertig is zes. Als je de zes omdraait krijg je een negen. *(stelt het cijfer in)* Wanneer mijn buurvrouw mij op de zenuwen werkt, zou ik graag een geweer willen hebben. De tweede letter van geweer is een E. Als je de E in spiegelschrift zet, krijg je een drie. *(stelt het laatste cijfer in, en opent de deur, opgelucht ademhalend)* Hè, hè, waarom niet meteen. Er gaat niets boven goede ezelsbruggetjes. *(legt het pakje in de kluis)*

MIMI: *(komt op hetzelfde moment op door de tuindeur, luidruchtig)* Eddie, je gelooft nooit wat ik net gezien heb!

EDDIE: *(duikt opeens in elkaar, gooit de kluisdeur dicht en draait zich met een ruk om, geïrriteerd)* Mevrouw Held...

MIMI: *(onderbreekt hem)* Nou stel je me teleur. We hadden gisteren toch afgesproken dat we elkaar bij de voornaam zouden noemen. Ik ben Mimi.

EDDIE: *(haalt diep adem)* Mevrouw Held...

MIMI: O jee, jij bent zeker met het verkeerde been uit bed gestapt...

EDDIE: *(op dezelfde toon)* ...Moet u mij nou altijd zo laten schrikken?

MIMI: *(stralend)* Nee hoor, dat is helemaal geen kwestie van moeten. Maar ik doe het met plezier.

EDDIE: Eruit!

MIMI: *(onbewogen)* Eddie, je gelooft nooit, wat ik net gezien heb.

EDDIE: *(aapt haar na)* U zult het ook niet geloven, maar het interesseert me niet!

MIMI: Jawel hoor, dit wel.

EDDIE: Nee!

MIMI: Je vermoordt me, als ik het niet vertel.

EDDIE: Ik vermoord u, als u het me wel vertelt.

MIMI: Dat wil ik wel eens zien.

EDDIE: Mevrouw Held, u werkt mij op de zenuwen!

MIMI: Zo, dat heb je mooi voor elkaar gekregen. Nu ben ik beledigd.

EDDIE: Zou u dat dan in uw eigen huis willen zijn?

MIMI: Dan kan ik je ook niet vertellen wat ik heb gezien.

EDDIE: Mijn verloofde komt zo.

MIMI: Die past helemaal niet bij jou.

EDDIE: Dat is mijn zaak.

MIMI: Mijn god, je hebt er alleen maar last mee! Laat haar toch lopen.

EDDIE: Lopen kan ze zelf wel.

MIMI: (*flapt uit*) Jouw auto ook!

EDDIE: Wat?

MIMI: Die is gestolen.

EDDIE: (*schel*) Wat?

MIMI: Jouw woordenschat beperkt zich echt tot het minimum.

EDDIE: Ach, onzin...

MIMI: Jawel, hoor. Je zei tweemaal achter elkaar wat.

EDDIE: Ach, ik heb het over mijn aut...

MIMI: Die is verdwenen.

EDDIE: Dat bestaat toch niet. U... U... (*snel achter af*)

MIMI: (*roept*) Ik heb de politie al gebeld!

EDDIE: (*komt helemaal ontdaan terug*) Mijn auto is weg!

MIMI: (*gespeeld ontsteld*) Nee toch!

EDDIE: Iemand heeft mijn auto gestolen!

MIMI: Dat zei ik.

EDDIE: Ik moet de politie bellen! (*gaat naar de telefoon*)

MIMI: Heb ik al gedaan.

EDDIE: Wat?

MIMI: Alsjeblieft niet weer.

EDDIE: U heeft de politie gebeld?

MIMI: Wie had ik anders moeten bellen? Korrelatie?

EDDIE: (*opgelucht ademhalend*) Mevrouw Held, u bent werkelijk een zeer oplettende buurvrouw...

MIMI: Dat probeer ik je nu al maanden aan het verstand te brengen.

EDDIE: (*klagend*) De dag begint goed...

MIMI: Mag ik je er even op wijzen dat het al avond is?

EDDIE: Dat weet ik ook wel. Maar de dag begint 's morgens al...

MIMI: Dat doen dagen meestal.

EDDIE: Maar deze dag is begonnen met dat ene telefoontje, dat voor mij misschien wel voor de rest van mijn leven een fortuin kan opbrengen.

MIMI: Dat is mooi meegenomen.

EDDIE: Ja, natuurlijk... Of niet! Hij wil de koopprijs contant hebben.

Zoveel geld heb ik nog nooit in huis gehad.

MIMI: Maar dat heb je nu in de kluis gestopt. Je kan beter dat schilderij er weer voor hangen.

EDDIE: *(kijkt geschrokken naar het niet opgehangen schilderij)* God, ja. Maar dat is uw schuld. U heeft mij gestoord.

MIMI: Je haalt alles weer door elkaar. Ik heb je niet gestoord. Ik heb je die mededeling over die diefstal...

EDDIE: O ja, mijn auto! Iemand heeft mijn auto gestolen. Weet u, hoe die dief eruit zag?

MIMI: *(droog)* Nee, maar ik heb het nummer onthouden.

EDDIE: *(lovend)* Dat is mooi, mevrouw Held. Dan krijgen we hem wel te pakken... Ach, u houdt mij voor de gek...

MIMI: Jij.

EDDIE: Nee, ik wil u helemaal niet voor de gek houden.

MIMI: Ik bedoel, je zou jij zeggen. Daar hebben we gisteren op gedronken. Weet je dat niet meer?

EDDIE: Daar is mij helemaal niets van bekend.

MIMI: Maar dat kan je toch maar zo niet vergeten zijn! Ik heb je beloofd dat ik vandaag voor jou een taart... *(zwijgt ontsteld)* O god, de taart! *(snel rechts af)*

EDDIE: *(tegen zichzelf)* Gisteren was ik dronken, omdat ik me kwaad maakte over Nina. En over Hans... *(er wordt gebeld)* Dat zal Nina wel zijn. Die komt natuurlijk haar excuses aanbieden... *(af, maar komt even later weer terug, gevolgd door de commissaris)*

COMMISSARIS: *(op, type Columbo)* Waar is de dief?

EDDIE: Hij heeft niet tegen mij gezegd, waar hij naartoe ging rijden.

COMMISSARIS: Dus hij is al weg?

EDDIE: Ja, met mijn auto.

COMMISSARIS: Dus die autodiefstal komt er ook nog bij?

EDDIE: Nee, het gaat alleen maar om een autodiefstal. Iemand heeft mijn auto gestolen, verder niets.

COMMISSARIS: *(gepikeerd)* Het gaat dus alleen maar om een autodiefstal?

EDDIE: Zo is het.

COMMISSARIS: Dan mag u in het vervolg wel wat duidelijker zijn voor de telefoon. Ze hebben tegen mij gezegd, dat het gaat om...

EDDIE: *(valt hem in de rede)* Ik heb helemaal niet getelefoneerd. Dat heeft zij gedaan.

COMMISSARIS: Aha. En waar is zij?

EDDIE: Zij is heengegaan.

COMMISSARIS: Dan ben ik hier toch goed. Het gaat om moord.

EDDIE: Moord? Bent u gek geworden?

COMMISSARIS: U zei, ze is heengegaan. Dat zeg je normaal gesproken, wanneer iemand het tijdelijke met het eeuwige heeft verwisseld.

EDDIE: *(wijst naar de tuindeuren)* Ze is daar heengegaan! *(Mimi rechts op)*

COMMISSARIS: Verklaar u nader.

MIMI: Ik denk dat ik dat beter kan.

COMMISSARIS: *(steunt gepijnigd)* Ook dat nog. *(tegen Eddie)* Was zij dat, die heengegaan was?

EDDIE: Ja.

COMMISSARIS: U had haar beter kunnen vermoorden. Dan was er sprake geweest van verzachtende omstandigheden.

EDDIE: *(tegen Mimi)* Hoort u dat? Ik zou in verzachtende omstandigheden verkeren.

MIMI: Dat zegt íe altijd. Tot nog toe is er geen mens, die ooit in verzachtende omstandigheden terecht is gekomen.

EDDIE: O, bent u al vaker vermoord?

MIMI: Onzin. Dat heeft nog nooit iemand geprobeerd.

EDDIE: Nee, nee.

MIMI: Zie je nou wel? Zo goed ken jij me nou. *(wendt zich tot de commissaris)* Je moet hem nu vragen, wat voor auto het is.

COMMISSARIS: Wat voor auto... *(onderbreekt zichzelf, tegen Mimi)* Er komt een dag, Maria... Er komt een dag... *(maakt een afwijzend gebaar)* Ik had nooit van je moeten scheiden.

MIMI: Ja, dat was verkeerd.

COMMISSARIS: Ik had je beter kunnen vermoorden. Dan was ik voor altijd van je af geweest.

MIMI: *(stralend)* Is het geen kanjer? Hij houdt nog steeds van me.

EDDIE: *(heeft verbaasd staan luisteren)* U bent... met elkaar getrouwd geweest?

MIMI: En hoe? Tweëntwintig jaar lang waren we gelukkig...

COMMISSARIS: *(valt haar in de rede)* ...toen gingen mijn ogen open. *(wendt zich tot Eddie)* Terug naar uw auto. Heeft u gezien...

MIMI: *(snel)* Ik heb gezien hoe iemand ermee vandoor is gegaan!

COMMISSARIS: Het zou me ook verbaasd hebben als dat niet zo was. *(tegen Eddie)* Uw auto is dus...

MIMI: *(valt hem weer in de rede)* Nu moet je aan mij vragen of ik de dief misschien ook gezien heb.

COMMISSARIS: Heb jij misschien de dief... *(stokt wanhopig, tegen Eddie)* Dat is de macht der gewoonte. Tweëntwintig jaar lang is dat zo gegaan. Kunt u haar niet naar huis sturen?

MIMI: Anton, toch. Niemand kan mij wegsturen. Dat zou jij moeten

weten. Ik ben een belangrijke getuige.

EDDIE: Eigenlijk heeft ze gelijk... Alleen zij heeft gezien dat mijn wagen werd gestolen.

COMMISSARIS: *(met een zucht)* Goed, dan niet. Getuige...

MIMI: Ondanks alles, mag je gewoon Mimi tegen me zeggen.

COMMISSARIS: Val mij niet steeds in de rede! Getuige, wat heeft u gezien?

MIMI: Je moet eerst mijn persoonsgegevens noteren.

COMMISSARIS: *(enigszins gepikeerd)* Ik moet helemaal niets, maar ik kan...

MIMI: Spreek me niet tegen. Je weet drommels goed dat ik altijd gelijk heb.

COMMISSARIS: *(als boven)* Dat was mijn probleem ook altijd...

EDDIE: *(voorzichtig)* Ik wil me er niet mee bemoeien...

MIMI: Doe dat dan ook niet. Meneer de commissaris gaat nu mijn gegevens noteren, daarna vraagt hij mij wat ik heb gezien.

COMMISSARIS: *(zuchtend)* Mevrouw Held, wat hebt u gezien? *(er wordt gebeld)*

MIMI: Er werd gebeld.

COMMISSARIS: Oké, er werd dus gebeld...

MIMI: *(knijpt hem in zijn wang, glimlachend)* Bij jou is er geen belletje gaan rinkelen, jochie. Er werd hier aan de deur gebeld.

EDDIE: Dat zal mijn verloofde wel zijn.

MIMI: Hè, nu al? Stuur haar maar weer weg.

EDDIE: Nee, dat doe ik niet.

MIMI: Zal ik opendoen?

EDDIE: Nee, ik doe zelf wel open. U gaat eerst uw verklaring afleggen. *(af)*

MIMI: Anton, ik heb het gevoel, dat dit een zelfde geval is, als in een van mijn vele misdaadromans "Bloedwraak voor Raspoetin". Die begon ook met een...

COMMISSARIS: *(waarschuwend)* Begin er niet weer over!

MIMI: *(laat zich niet van de wijs brengen)* ...Autodiefstal en een vrouw die haar man had doodgeschoten en toen werd er een kostbare diamant gestolen... *(Eddie op)*

HANS: *(nog achter het toneel)* Eddie, geloof me, ik heb nou zoiets sensationeels... *(ziet Mimi, snel tegen haar)* Uw keuken staat in brand!

MIMI: *(ontsteld)* Wat? *(snel rechts af)*

HANS: Zo, nu kunnen wij even rustig verder praten. Kijk...

EDDIE: *(valt hem in de rede)* Mag ik je even voorstellen aan commissaris Held? Hij is de ex van mevrouw Held...

HANS: (*geschrokken*) Wat? Een commissaris? Wat heb jij met een commissaris te maken?

EDDIE: Mijn auto is gejat.

HANS: Je auto is... wat?

EDDIE: Gejat.

HANS: (*met een ietwat gemaakt lachje*) Ach... ach wat een onzin! Wie zou jouw auto nou jatten? Ik kom net met jouw auto aanrijden.

EDDIE: Hè? (*rent achter af en komt meteen weer terug*) Mijn auto is weer terug!

HANS: Dat zeg ik.

EDDIE: Maar waarom heb je dat niet even gezegd dan?

HANS: Dat heb ik ook gedaan. Gisteravond heb ik tegen je gezegd dat mijn auto stuk is en ik heb je gevraagd of ik vandaag die van jou even mocht lenen. En toen gaf jij mij je reservesleutel.

EDDIE: Ik heb jou... Nooit. Zoiets zou ik nooit...

HANS: (*snel*) Toch wel. Ach ja, je was dan ook goed dronken.

EDDIE: Ik drink nooit.

HANS: Gisteren wel. (*wendt zich tot de commissaris*) Zoals u ziet is het probleem opgelost. De auto is weer terecht, dus is er geen sprake meer van diefstal.

COMMISSARIS: Daar ziet het wel naar uit. (*wendt zich tot Eddie*) U bent met elkaar bevriend en u heeft hem uw wagen geleend...

EDDIE: Welnee!

COMMISSARIS: (*verbaasd*) O nee?

EDDIE: (*krijgt van Hans stiekem een vuist tussen zijn ribben*) Jawel.

COMMISSARIS: Wat is het nou? Ja of nee?

EDDIE: (*krijgt opnieuw een vuist tussen zijn ribben*) Ja.

COMMISSARIS: Goed, dan is de zaak voor mij afgedaan. (*gaat naar de deur achter en draait zich nog eens om*) Trouwens, ik wou dat ik op die brandende keuken was gekomen. Dat was een goeie truc.

HANS: U mag hem hebben van mij.

COMMISSARIS: (*zeer vriendelijk*) Bedankt. Hartelijk dank. (*wil gaan, maar dan schiet hem nog iets te binnen, tegen Hans*) Even voor de goede orde... kan ik uw papieren even zien?

HANS: (*zoekt met klopbewegingen zijn kleding na*) Mijn papieren? Waarom niet? Hier zijn ze... Nee, hier zijn ze niet... Daar ook niet. Ik geloof dat ik ze helemaal niet bij me heb. Maar dat is helemaal niet zo erg, want mijn kameraad kan bevestigen dat ik Hans Bakker ben en dat ik in de Kruisstraat woon, hè Eddie?

EDDIE: (*een beetje afwezig*) Ja, ja.

HANS: Ziet u wel?

MIMI: (*nog achter het toneel*) Eddie, je gelooft nooit wat ik zojuist

gezien heb! *(op)*

EDDIE: Ik geloof het.

MIMI: Maar je weet nog helemaal niet wat ik gezien heb!

EDDIE: Mijn auto staat weer voor de deur.

MIMI: Welnee, mijn keuken staat helemaal niet in brand.

HANS: Dat kan niet. Ik heb duidelijk rook gezien.

MIMI: Anton, mag jij ook iemand arresteren die staat te liegen?

COMMISSARIS: Nee, maar misschien wel iemand die zich niet kan legitimeren. *(tegen Eddie)* Pas in het vervolg wat beter op uw auto. *(loopt naar Mimi)* Hiermee is die zware diefstal opgelost. Tot kijk! *(achter af)*

MIMI: Wacht even, Anton! Wat heeft dat te betekenen? Anton, wacht nou! *(ook achter af)*

HANS: Die zijn eindelijk weg. Eddie, je gelooft je oren niet...

EDDIE: *(wanhopig)* Nee, nee, niet weer! Wat ik wel geloof of niet geloof, is helemaal alleen mijn zaak...

HANS: *(rustig)* Waar maak jij je zo druk om? Jij weet helemaal nog niet waar het om gaat! *(klapt uit de school)* Eddie, wij zijn betrokken bij een moord!

EDDIE: Nog niet, maar zeer binnenkort wel, als jullie mij niet met rust laten!

HANS: Eddie, je luistert helemaal niet. Ik zei: "we zijn betrokken bij een moord". En het slachtoffer is hier al!

EDDIE: Wat?

HANS: Ik bedoel, eigenlijk is ze de dader, maar ik zie haar alleen maar als slachtoffer...

EDDIE: Aha, het gaat dus weer eens een keer om een vrouw. Jij had mij toch beloofd, dat jij dat gedoe met vrouwen voortaan achterwege zou laten? Je bent getrouwd! Jij hebt een schat van een vrouw...

HANS: Bij haar is het anders...

EDDIE: Ja, dat zeg jij altijd.

HANS: Bij haar is het echt anders. Zij is niet zomaar een vrouw... Zij is een sensatie op zich, een... *(onderbreekt zichzelf, op een heel andere toon, jaloers)* Wacht eens even, jij hebt toch niet iets met mijn vrouw, hè?

EDDIE: Hoe kom je daar nou bij? Natuurlijk niet!

HANS: Jij weet dat ik geen genade ken. Als ik erachter kom, dat jij iets met mijn vrouw hebt, doe ik net als Lisa. Ik schiet je dood!

EDDIE: *(zuchtend)* Ja, ja, weet ik... Wie is Lisa?

HANS: Dat ben ik je net aan het vertellen. *(begint weer te dwepen)* Die vrouw is gewoon onbeschrijfelijk...

EDDIE: Wat doet zij dan, wat andere niet doen?

HANS: *(met volle overtuiging)* Ze houdt zoveel van me...

EDDIE: *(sarcastisch)* 't Is niet waar.

HANS: *(gaat onverstoord verder)* ...Dat ze voor mij haar man heeft doodgeschoten.

EDDIE: Je meent het. *(realiseert zich opeens wat Hans zei)* Wat heeft ze gedaan?

HANS: Is dat nou liefde of niet?

EDDIE: Zeg nog eens wat ze heeft gedaan!

HANS: Ze heeft haar man doodgeschoten.

EDDIE: *(ontzet)* Grote god! En die vrouw is nu hier bij mij in huis?

HANS: Nog niet. Maar ik haal haar meteen naar binnen. Ze is in je garage. Eddie, je gelooft het nooit...

EDDIE: Daar heb je deze keer inderdaad gelijk in. Ik kan niet geloven dat jij me dit durft aan te doen en deze... deze vrouw hier in huis haalt... Een moordnares!

HANS: Een moordwif, zal je bedoelen! Ze zei tegen haar man dat ze van hem wilde scheiden om met mij verder te leven. Toen kregen ze ruzie, hij sloeg haar en zij kreeg het pistool te pakken en schoot. Ze heeft toen opgebeld en ik ben naar haar toe gereden en heb haar hiernaartoe gebracht.

EDDIE: En dat met mijn auto!

HANS: Met die van mij kon het niet, omdat ik momenteel geen rijbewijs heb.

EDDIE: Hè? Ben je nou helemaal besodemieterd?

HANS: *(gaat naar de deur achter)* Ik ga haar nu binnenhalen. We moeten haar helpen.

EDDIE: Jij. Ik niet.

HANS: Jij zal haar heus wel helpen, als je hoort wat ze nog meer is.

EDDIE: Ik heb genoeg aan het feit dat ze een moor...

HANS: Ze is rijk. Dat wil zeggen, haar vader heeft een fabriek. We verschaffen zijn dochter een alibi en hij zal me daarvoor rijkelijk belonen.

EDDIE: Prachtig. Maar niet bij mij in huis.

HANS: Doe niet zo stom. Ik kan haar niet bergen.

EDDIE: Nee, je vrouw zou je doodschieten.

HANS: *(droog)* Dat bedoel ik. En twee dooie mannen is ze ook weer niet waard. En nou stil. Realiseer je liever, wat voor dienst ik je al heb bewezen. *(achter af)*

EDDIE: *(klagend)* Mijn god, dit kan toch allemaal niet waar zijn! Hij wil hier een moordnares mee naartoe brengen! Dit is teveel voor me. Een hoop geld, een moordnares en de politie over de vloer...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto